Outlook

GRAD SINJ
202416617

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ZUPANIJA
2181-5 GRAD SINJ
Primljeno 6.12.2024.
Klasifikacijska oznaka Org jed.
024-01/24-02/39 03,04
Urudžbeni broj Prij. Vrij.
1

(bez predmeta)

Šalje HDZ SINJ <gradska.organizacija.hdz.sinj@gmail.com>
Datum pet, 6.12.2024. 14:34
Prima Info Sinj <info@sinj.hr>
Kopija petar.zupic@gmail.com <petar.zupic@gmail.com>; Ivan Medvid <ivan.medvid@sinj.hr>; franoboko@hotmail.com <franoboko@hotmail.com>

1 privitak (veličina: 1 MB)
Prijedlog Rješenja o imenovanju Ulice_Šetalište hrvatskog ratnika Rina Žanke_ konačan prijedlog_6.12.2024..pdf;

N/P

GRADSKO VIJEĆE GRADA SINJA
Predsjednik, Petar Župić

Mjesni odbor Sinj
Predsjednik, Tomislav Barhanović

Odbor za izbor imena ulica i trgova u Gradu Sinju
Predsjednik, Frano Boko

Poštovani!

Na razmatranje i usvajanje Klub vijećnika HDZ-a Sinj dostavlja Prijedlog Rješenja o dopuni Rješenja o određivanju i promjenama imena ulica i trgova u Gradu Sinju.
Molim isti žurno uvrstite u Dnevni red i raspravu pred Gradskim vijećem.

S poštovanjem!

Klub vijećnika HDZ Sinj
Stipe Perić, predsjednik

Točka:

Predmet: **Prijedlog Rješenja o dopuni Rješenja o određivanju i promjenama imena ulica i trgova u Gradu Sinju**

HDZ

HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA
GRADSKA ORGANIZACIJA HDZ-a SINJ

KLUB VIJEĆNIKA HDZ-a SINJ

Sinj, 6. prosinca 2024. godine

GRADSKO VIJEĆE GRADA SINJA
n/p Predsjednik
Petar Župić

Na temelju članka 35. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ("Narodne novine", broj 33/2001., 60/2001., 129/2005., 109/2007., 36/2009., 125/2008., 36/2009., 150/2011., 144/2012., 123/2017., 98/2019., 144/2020.), članka 34. Statuta Grada Sinja („Službeni glasnik Grada Sinja" broj 2/21) članka 70. st.2. Poslovnika Gradskog vijeća Grada Sinja („Službeni glasnik Grada Sinja" broj 02/10, 02/13 i 02/21) prosljeđujemo Gradskom vijeću Grada Sinja na razmatranje i usvajanje Prijedlog Rješenja o dopuni Rješenja o određivanju i promjenama imena ulica i trgova u Gradu Sinju.

Izvjestitelj na radnim tijelima i sjednici Gradskog vijeća biti ću osobno u ime vijećnika Kluba vijećnika HDZ-a Sinj.

KLUB VIJEĆNIKA HDZ-a Sinj

Stipe Perić, predsjednik

Perić

O B R A Z L O Ž E N J E

uz Prijedlog Rješenja o dopuni Rješenja o određivanju i promjenama imena ulica i trgova u Gradu Sinju

1. Pravni temelj

Pravni temelj za donošenje ovog akta sadržan je u odredbama članka 9. Zakona o naseljima „Narodne novine" br. 54/88) i članka 34. Statuta Grada Sinja („Službeni glasnik Grada Sinja" br. 2/21) kojima je propisana nadležnost Gradskog vijeća Grada Sinja za donošenje ove Odluke.

2. Ocjena stanja, osnovna pitanja koja se uređuju ovom odlukom, te svrha koja se želi postići uređenjem odnosa na predloženi način

Rino Žanko bio je istaknuti hrvatski branitelj, dragovoljac Domovinskog rata koji se od početka Domovinskog rata nametnuo hrabrošću i predanošću. Kao pripadnik slavne 2. bojne 4. gardijske brigade, poznate po svojim junačkim djelima, zaslužio je visoko priznanje za svoje zasluge.

Odlikovan je Redom kneza Domagoja s ogrlicom, za pokazanu osvjedočenu hrabrost i junaštvo u Domovinskom ratu - jednim od najviših priznanja koje Republika Hrvatska dodjeljuje za izuzetnu hrabrost i zasluge u obrani Domovine. Sudjelovao je u svim važnijim akcijama Hrvatske vojske te je dobitnik brojnih ratnih odličja.

Život i djelo Rina Žanka ostavili su neizbrisiv trag, ne samo među njegovim suborcima i Sinjanima već i među svim ljudima koji cijene borbu za slobodu i nezavisnost Hrvatske. Njegov doprinos obrani Domovine, zajedno s neupitnom ljubavi prema rodnom Sinju, učinili su ga cijenjenim članom zajednice, koji će ostati u trajnom sjećanju svih koji su ga poznavali.

Rino Žanko je u obrani Hrvatske proveo cijeli Domovinski rat, od 1. lipnja 1991. godine do samog kraja. Iako višestruko ranjen 1991., nedugo nakon vratio se na ratište. Od njezinog osnutka, 01. prosinca 1992., Rino je vojnu karijeru proveo u elitnoj izvidničkoj satniji 4. GBR, a umirovljen je 2010. s dužnosti njenog zapovjednika.

Rino Žanko, nažalost, prerano je preminuo dana 3.11.2024. godine u 55-toj godini života.

Stoga, predlažemo da šetnica (put) između parkinga hotela Alkar i gimnazije Dinka Šimunovića (na č.zem. 175/1 k.o. Sinj) koja dosad nije imala svoje ime ni naziv, omeđena Vrličkom ulicom sa zapadne strane do srednjoškolske dvorane s istočne strane i kojom svakodnevno prolazi najveći dio učenika svih srednjih škola na području Grada Sinja i Cetinskog kraja, ponese ime u čast i zahvalu, našem sugrađaninu, Rinu Žanku – zasigurno jednom od heroja Domovinskog rata.

Sve iz razloga kako bi svi koji prolaze ulicama ponosnog Grada Sinja, pogotovo naši najmlađi i srednjoškolci kroz lik i djelo Rina Žanke i svih poginulih, nestalih i umrlih hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata, trajno svjedočili vrijednostima na kojima je stvorena naša Domovina.

Laka mu bila Hrvatska gruda za koju se borio, koju je stvarao, za koju je toliko dao!

Predlažemo da šetnica dobije službeni naziv:

„ŠETNICA HRVATSKOG RATNIKA RINA ŽANKE".

O hrabrosti pok. Rina Žanka, legendarne Izvidničke satnije 4. GBR i Sinjskih „Cro Angelsa", napisano je puno tekstova, te ćemo među ostalim u ovom prijedlogu izdvojiti:

- dokumentarni film HRT-a „Orilo gorilo" koji je nedavno premijerno prikazan i koji svakako treba pogledati i uvrstiti u nastavne aktivnosti učenika osnovnih i/ili srednjih škola,
- Neznani junaci, „Da nije bilo sinjskih anđela, Sustjepan bi pao kao Vukovar", članak u Slobodnoj Dalmaciji iz 2010.g.
- Intervju s pok. Rinom Žankom, članak iz Slobodne Dalmacije 2022.g.

NEZNANI JUNACI Da nije bilo sinjskih 'anđela', Sustjepan bi pao kao Vukovar

PIŠE PSD.

6. prosinca 2010. - 20:21

Dan poslije ulaska srpskih snaga u Vukovar, 19. studenoga 1991. godine, u sinjskoj vojarni Kula okupila su se 32 dragovoljca iz 2. bojne 4. brigade ZNG-a, Hrvatskih anđela. Odlučili su domoći se Dubrovnika i pomoći njegovim braniteljima. U tome su uspjeli.

Ovoga ponedjeljka, 6. prosinca, navršava se 19 godina od krvave bitke dubrovačkih junaka koji su odoljeli napadu jugovojske i priključenih joj paravojnih postrojbi s mora, kopna i iz zraka.

Najistureniju točku obrane, Sustjepan, branili su i obranili upravo pripadnici Hrvatskih anđela. O tome javnost nije ništa znala, evo, punih 19 godina. To i još više činjenica da drugi pojedinci i grupe sebe predstavljaju junacima, mada im taj atribut ni po čemu ne pripada, nagnao je sinjske ratnike sa Sustjepana da progovore, ispričaju do sada neispričanu ratnu priču o svome vodu kojega se samo povremeno znalo spomenuti kao fantomskog iako je, sa svojim junačkim pripadnicima, bio stvaran da stvarniji nije mogao biti.

- Nekoliko dana prije pada Vukovara pripadnici naše 2. bojne dobili su obavijest od zapovjedništva da se traže dragovoljci za pomoć u obrani opkoljenog Dubrovnika. Zapovjedniku bojne **Zlatku Rogulju** javilo se nas nekoliko grupa iz različitih satnija, ukupno 32 dragovoljca.

Nazvani smo samostalnim vodom za čijeg je zapovjednika postavljen **Rino Žanko**, zapovjednici desetina bili su **Darko Vučković, Ante Dražić** i **Slobodan Maras**.

Pod zapovjedništvo toga našeg voda pridodana je i grupa od 7 dragovoljaca HOS-a koje je vodio Ivo Milanović. Iz Sinja smo prema Stonu krenuli 21. studenoga – kazuje **Stipe Poljak**, pripadnik postrojbe.

- Čim smo došli u Ston, u poslijepodnevnim satima, neprijatelj nas je "počastio" s nekoliko punjenja višecijevnog bacača raketa. Dok smo čekali prebacivanje brodicama na Šipan, polovica našeg voda pomogla je u obrani i odbacivanju neprijateljskog napada kod stonske benzinske stanice. U bitci imamo prvog ranjenika, **Nenada Bešlića**.

- Istoga dana navečer iz zapovjedništva Ston dobili smo zeleno svjetlo za put prema Dubrovniku. Brodicama smo došli do sjeverozapadne strane Šipana, odakle smo nastavili pješice na drugu stranu otoka gdje su nas čekale brodice za Dubrovnik. Dok smo plovili, s naše desne strane bile su okupatorske topovnjače. Nadomak samoga grada po nama su otvorili vatru, ali nas nisu pogodili zahvaljujući hrabrosti i vještini vozača brodica. Čim smo došli, stavili smo se na

raspolaganje zapovjedniku Ivanu Varenini koji namje kazao da ćemo biti raspoređeni u obranu Sustjepana – prisjeća se **Darko Vučković.**
- Naš vod dijeli se u dvije grupe. Prva grupa istoga dana, zapravo pod okriljem noći, ulazi u Sustjepan. Poslije smo saznali zašto su nam iz zapovjedništva obrane Dubrovnika zaželjeli sreću u "malom paklu", gdje smo stavljeni pod zapovjedništvo **Jakše Hodaka** zvanog Jaki.
- Preuzeli smo položaje od magistrale do sustjepanskoga groblja. Ujutro bi brodicom iz Dubrovnika u okupiranu Mokošicu prošli promatrači Europske unije, koji su se vraćali u grad u poslijepodnevnim satima. Dok su oni bili u Mokošici, mi smo se odmarali jer s o znali da neprijatelji neće napadati. Ali, čim bi se oni vratili, prema nama bi iz Mokošice počelo riganje vatre iz svih kalibara – kazuje Poljak.

Napadi su iz dana u dan bili intenzivniji. U jednom od manjih napada 4. prosinca u nogu je pogođen **Radmilo Bilokapić**. Sutradan u popodnevnim satima okupatori tuku po Sustjepanu iz svih oružja.
- Dok su nas tukli iz Mokošice, neprijatelji su pokušali približiti svoje pješaštvo, vozeći ga u kamionu magistralom. Primijećeni su i kada je s naše strane na njih otvorena vatra, povukli su se – kaže Poljak te nastavlja o događanjima u danu koji je tek došao: Neprijateljski napad 6. prosinca započeo je od jutarnjih sati. Braneći prilaz Sustjepanu magistralom ranjeni su naš zapovjednik Rino Žanko i Dražen Kovačević. S njima su, uz nekoliko domaćih boraca, bili Darko Vučković, Nenad Bešlić i **Tomislav Skorup**. Damir Mastelić i ja bili smo na položaju kod groblja. Bilo nas je ukupno 15. Neprijatelji su napadali naizmjenično, artiljerijom pa pješacima te ponovno artiljerijom...
- Krvava bitka trajala je cijeli dan. Samo malobrojni suborci ostali su čitavi. Svatko je zaradio po koju ranu, bar je bio okrznut metkom ili gelerom.
Braneći Sustjepan toga dana, kojega ćemo se sjećati s ponosom, ali i sjetom, ostali smo bez četiri brata po oružju. Od domaćih branitelja poginuli su **Miroslav Buntić** i **Šaban Islamovski**, a iz našeg voda **Mario Zelenika**. Navečer smo saznali da je od zadobivenih ozljeda podlegao **Marko Bitunjac**.
- Saznali smo da je obranjen Srđ, u čemu su junački doprinos dali HOS-ovci koji su iz Sinja krenuli zajedno s nama. Toga 6. prosinca obranjen je zapravo cijeli Grad, naša misija je bila završena.
Časno smo odradili svoju zadaću. Sutradan smo obišli ranjenike, a lijesove s poginulim suborcima Bitunjcem i Zelenikom unijeli smo na brod "Ilirija".

TONI PAŠTAR

TRAJEKTOM DO PLOČA

U konvoju brodova 13. prosinca, preobučeni u civile i s osobnim dokumentima Dubrovčana, prema Splitu su isplovili naši teži ranjenici Rino Žanko, Petar Režić, Radmilo Bilokapić, Stipe Poljak, Vinko Pehar i Dražen Kovačević. Mi ostali sutradan

smo se brodicama prebacili na Pelješac odakle smo trajektom doplovili u Ploče. Tu sam prvi put od odlaska našeg voda u Dubrovnik stupio u kontakt sa zapovjednikom 4. brigade generalom Ivom Jelićem. On nam je iz Splita poslao autobus i zapovjedio da se vratimo u Sinj – zaključio je priču Darko Vučković.

SVI SUDIONICI BITKE

U samostalnom vodu Hrvatskih anđela dragovoljaca u obrani Dubrovnika u prosincu 1991.

bili su:
zapovjednik Rino Žanko (ranjen 6.12.), zapovjednik 1. desetine Darko Vučković, Stipe Pavić (nestao na Kupresu), Milan Jelović, Josip Rožić, Miljenko Skorup, Tomislav Skorup (umro), Petar Režić (ranjen 6.12.), Dražen Kovačević (ranjen 6. 12., poginuo u prometnoj nesreći)), Nenad Bešlić, Vinko Pehar (ranjen 6.12.), Anton Severović (nepoznata sudbina), zapovjednik 2. desetine Ante Dražić,Stanko Maleš, Marijan Pavlinušić, Ivan Prološčić, Stipe Smoljo, Marko Modrić, Ante Dukić, Samir Gazić (nepoznata sudbina), Ante Moro, Slobodan Modrić, zapovjednik 3. desetine Slobodan Maras, Mario Zelenika (poginuo 6.12.), Radmilo Bilokapić (ranjen 6.12.), Damir Mastelić, Dejan Romac (ranjen 6.12.), Stipe Poljak (ranjen 6.12.), Marko Bitunjac (poginuo 6.12.), Denis Ćukušić, Boško Biluš, Ivo Mateljan (umro). U grupi HOS-ovaca bili su: Ivo Milanović, Velimir Bošković, Vajat, Ante Omrčen, Ivica Beroš, Petar Akrap i Mladen Gaurina.

Intervju s pok. Rinom Žankom iz Slobodne Dalmacije 2022.g.:

„S Drugom sinjskom bojnom je u Četvrtu gardijsku brigadu pristupio i Rino Žanko, koji je njezin član od lipnja 1991. godine.

– Eto, baš prije 31 godinu, 6. prosinca 1991. godine ranjen sam u najžešćem napadu na Dubrovnik, gdje sam skupa sa još 30 Sinjana ušao u okupirani grad i branio ga na Svetog Nikolu, koji nam je i spasio život. Imali smo dva mrtva i 10-ak ranjenih.

Poslije toga sam pristupio u Izvidničku satniju kada se formirala, 1. prosinca 1992. pod zapovjedništvom Zvonka Asanovića. Dolazilo je puno ljudi iz ostalih postrojbi u tu novoformiranu Izvidničku satniju. Vježbali smo u Dračevcu i svaki dan smo imali hodnju gore do Mosora, i to je trajalo nekih mjesec dana, a već 9. siječnja satnija je krenula kao prethodnica Četvrte gardijske brigade na Maslenicu. Nas je tada bilo 28 u satniji i vršili smo izviđanja i pripremu za akcije Četvrte – pojašnjava Žanko.

Zadaća satnije u akciji "Maslenica" bila je ovladati Novigradom.

– Mi smo ujutro rano krenuli iz smjera Gajine, kod Posedarja, u pet grupa. Krenuli smo put Novigrada, nekih 300-tinjak metara od mora kroz nisko raslinje. Dva dana prije akcije zove me Romeo Rožić, dozapovjednik, i kako smo dobili Osu (raketni bacač), a nitko ga nije htio, onda ga je on "utrapio" meni. Jer ja sam bio malo veći, jači, pa eto ajde, kao ja ću to lakše nositi.

Ali tu sam se dobro zeznuo, noseći tu Osu preko raznih terena, nije bilo lako. Ona zapinje za granje, velika je kao "fumar od špahera" – veli Žanko.

Njemu je to bio prvi susret s Osom u životu.

– Ja to nisam nikad prije ni vidio dok mi Rožić nije pokazao, jer je on bio stručnjak za naoružanje. "Ma, nije to problem", kaže on meni, "Otići ćemo na plažu u Ražanac", jer je dolje bila neka olupina i s jednom raketom, a imali smo ih ukupno pet, opalimo iz Ose, i ja sam zaista pogodio tu olupinu od auta.

I idemo mi sad kroz to raslinje, a ona zapinje, duža je od mene i kad smo došli blizu tih njihovih prvih položaja nedaleko od Novigrada, mi smo vidjeli auto na cesti i njih pet-šest, tih četnika sjeda u auto i idu put Novigrada. Dvojica su išla put neke kuće, nismo znali ima li koga još u kući. Dobio sam zadatak da pogodim Osom u tu kuću. Naciljam ja tom raketom, "potegnem" i ona stvarno padne ispred kuće. Kaže meni zapovjednik "Ajde još jednu", ja opet "potegnem" i ona pogodi u krov. Poslije kada smo ušli u kuću vidjeli smo da je ta druga dobro zatresla kuću – priča Žanko.

SJEĆANJE NA MARSELA

U međuvremenu, druge su grupe već okružile kuću i počele su zoljama pucati.

– To je već bilo gotovo, počeli smo im vikati da se predaju, ali oni to nisu htjeli učiniti. I onda je tu Marsel Dvornik, koji je bio izuzetno hrabar i odvažan, ne znam jesam li ikada vidio nekog hrabrijeg, uletio u kuću, jer nije mogao čekati, a iza njega naš dozapovjednik Romeo Rožić. U tom čišćenju sobu po sobu Marsel je poginuo. Dečko iz Splita, iz Spinuta.

Dva dana prije same akcije "Maslenica", u Ražancu. Marsel je bio toliko nasmijan, veseo, kao i svi mi, i jedva je čekao kada će se krenuti u akciju oslobađanja. Njegova pogibija nas je strašno pogodila, ali morali smo nastaviti dalje prema Novigradu. Bilo nam je jako teško, ali gledali smo naprijed i znali smo da nismo još ostvarili cilj i da je cilj Novigrad. Što smo mi i napravili – govori Žanko.

U ovoj su akciji imali i jednog ranjenog pripadnika, Zlatka Kavaru, koji je kasnije, nakon nekoliko mjeseci poginuo.

– On je u toj našoj akciji na sreću bio lakše ranjen, ali je, nažalost, kasnije poginuo na području Maslenice. Pitate me je li postoji strah, kada se ide u takve akcije? Strah postoji, ali jednostavno u takvim trenucima taj strah se potisne i ne misli se ni na ranjavanje, ni zarobljavanje, ni pogibiju. Moramo biti koncentrirani da izvršimo ono što su stavili pred nas.

A strah? Strah nas je, koga nije strah. Ne idemo mi tamo u Novigrad na kupanje. Htio bih napomenuti da smo mi kao Izvidnička satnija prvi došli na Maslenicu, prije kompletne brigade i znam da smo tamo ostali 55 dana u komadu, jer ljudi misle da je akcija "Maslenica" trajala samo nekoliko dana. Mi smo iz Izvidničke satnije ostali tu, zbog prihvata Treće gardijske brigade ("Kune") da njih uvedemo u te borbene položaje, koje je do tada držala naša brigada – ističe Žanko.

Rino Žanko sa suborcima Romeom Rozićem, Davorom Perkovićem, Zvonko Asanovićem i Tonćem Karamanom

Vladimir Dugandžić/Cropix

Prisjeća se Žanko i suborca Tomislava Baždarića, koji je, nažalost, poginuo prvi dan, nakon što je pristupio Satniji.

– Sjećam se 24. siječnja 1993. u kuću u Ražancu došao je momak, nisam znao tko je on. Kasnije se ispostavilo da se radi o Tomislavu Baždariću koji je iz Novigrada i koji se došao priključiti satniji, on je bio bivši pripadnik Diverzantskog voda i došao je tu večer.

Ujutro je odmah htio ići s nama u akciju, htio je vidjeti svoju kuću u Novigradu i išlo se u selo Narančiće. Nažalost, iz četničke zasjede je poginuo iznad Novigrada. Eto, vidio je svoju kuću i nažalost poginuo je. Navečer 24. je došao, a ujutro 25. poginuo – kazuje Žanko.

U 55 dana boravka na području operacije "Maslenica", Izvidnička satnija je odradila bezbroj zadataka.

– Kako su četnici ("arkanovci", "Vukovi s Vučjaka"...) htjeli vratiti te položaje koje su izgubili, stalno su napadali i mi smo stalno bili po terenu, tamo gdje bi oni napadali tamo bismo se išli i mi boriti. Sa svima njima smo imali okršaje.

Iza toga je bio povratak u Split, postrojavanje na Rivi i povratak u šibensko zaleđe. I tu su isto bili tereni i, po mome mišljenju, tu je bilo najviše tih diverzantskih akcija i izvidničkih djelovanja. Od ulaska debelo, debelo u njihovu pozadinu, do miniranja cesta, pruga i raznih radnji koje su nam bile u opisu "radnog mjesta". Potom slijedi kratki povratak na Maslenicu, gore u Slivnicu, opet izviđanja, djelovanja... – naglašava Žanko.

Dolazi 1994., godina primirja, obuke.

– Otišao sam sa svojih 30-ak suboraca u tada novoosnovani kamp Šepurine koji je oformio general Gotovina, gdje smo pohađali desantno pješaštvo i padobransku obuku. Poslije toga dolazi rujan, listopad 1994. na području Svilaje, i tamo smo trebali imati neke akcije, neki desant prema Kijevu, pa smo mi danima prije toga ulazili u dubinu neprijatelja i nosili zalihe vode, municije, i to bi zakopavali na Svilaji iznad Vrlike i Maovica. Međutim, od tog desanta nije bilo ništa.

Poslije smo odradili prvu akciju u Livanjskom polju, te Sajkoviće, iza toga "Skok 1" i "Skok 2" i sve akcije koje su prethodile "Oluji". U tim snježnim dinarskim uvjetima smo isto dosta toga odrađivali, pogotovo u Livanjskom polju.

U Livanjskom polju koje je bilo natopljeno vodom mi bi danima hodali u zasjede, jer su nam davali naznake da se neka četnička diverzantska grupa uvlači, pa bi mi hodali po tom natopljenom polju u ribarskim čizmama, jer se drugačije nije moglo hodati. I tako smo provodili u toj vodi dane, čekajući te diverzante – veli Žanko.

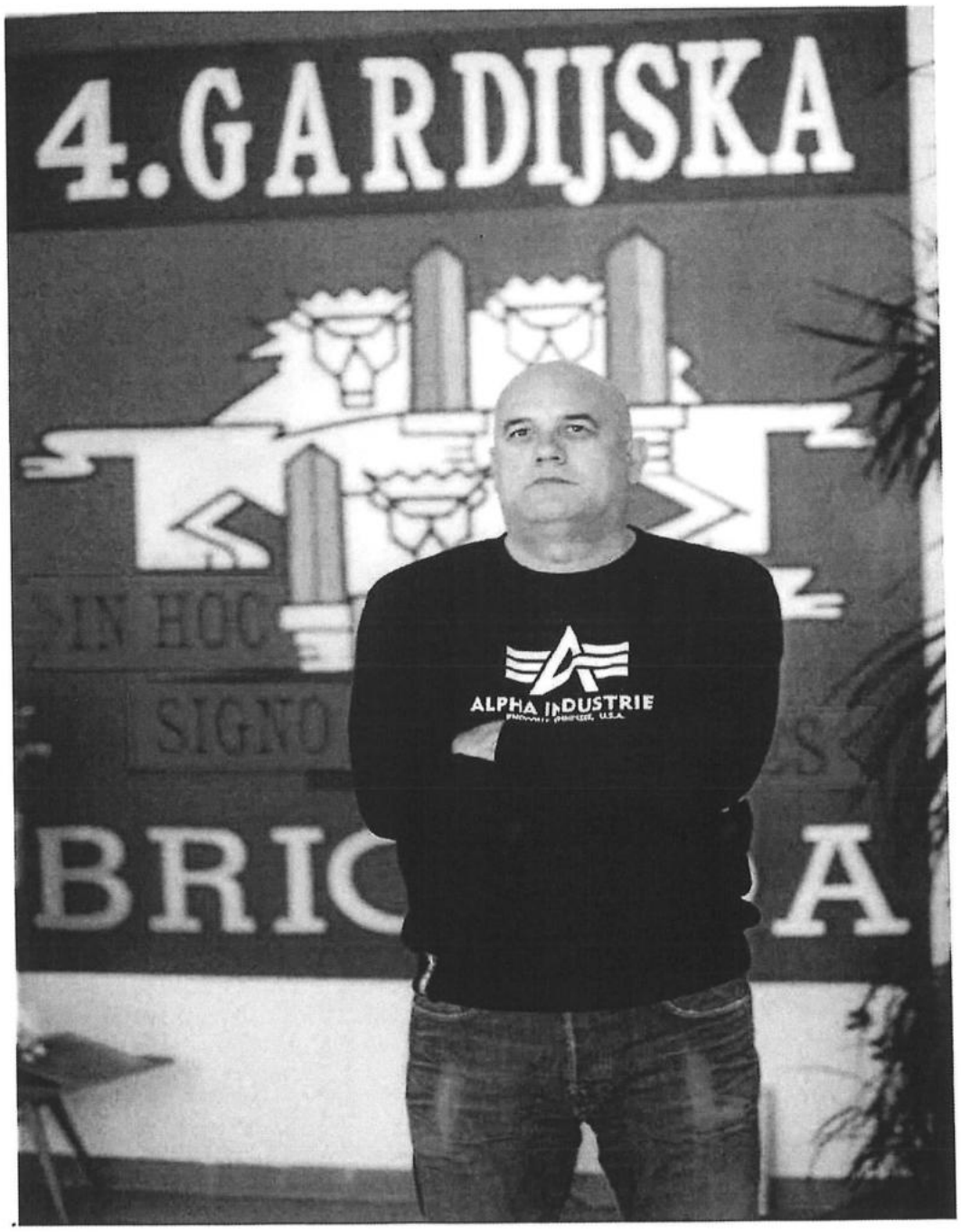
POGINUO DVA DANA PRIJE 'OLUJE'

Dva-tri dana prije same "Oluje" dobili su zadaću da zauzmu kotu Lisina, četničko uporište, bez koje bi bila upitna i "Oluja".

– Prilikom tog zauzimanja poginuo je naš dozapovjednik satnije Josip Markić. Znači dva dana prije "Oluje", i to nas je jako pogodilo, pogotovo kad izgubite

dozapovjednika koji je bio čovjek, kako se kaže "jedan kroz jedan". Skupa smo bili u Šepurinama i u tom smještaju "dva za dva" provodili smo zajedno dane, 70 dana. To je tako, teško je, ali moramo ići dalje.

Nakon "Oluje", akcija "Maestral", "Južni potez". Kad ide akcija pogledamo na karti, vidimo koje je najviše brdo i znamo da će ono dopast nas – zaključuje Rino Žanko.

Vladimir Dugandzic/Cropix/Cropix

– Eto, baš prije 31 godinu, 6. prosinca 1991. godine ranjen sam u najžešćem napadu na Dubrovnik, gdje sam skupa sa još 30 Sinjana ušao u okupirani grad i branio ga na Svetog Nikolu, koji nam je i spasio život. Imali smo dva mrtva i 10-ak ranjenih.

Poslije toga sam pristupio u Izvidničku satniju kada se formirala, 1. prosinca 1992. pod zapovjedništvom Zvonka Asanovića. Dolazilo je puno ljudi iz ostalih postrojbi u tu novoformiranu Izvidničku satniju. Vježbali smo u Dračevcu i svaki dan smo imali hodnju gore do Mosora, i to je trajalo nekih mjesec dana, a već 9. siječnja satnija je krenula kao prethodnica Četvrte gardijske brigade na Maslenicu. Nas je tada bilo 28 u satniji i vršili smo izviđanja i pripremu za akcije Četvrte – pojašnjava Žanko.

Zadaća satnije u akciji "Maslenica" bila je ovladati Novigradom.

– Mi smo ujutro rano krenuli iz smjera Gajine, kod Posedarja, u pet grupa. Krenuli smo put Novigrada, nekih 300-tinjak metara od mora kroz nisko raslinje. Dva dana prije akcije zove me Romeo Rožić, dozapovjednik, i kako smo dobili Osu (raketni bacač), a nitko ga nije htio, onda ga je on "utrapio" meni. Jer ja sam bio malo veći, jači, pa eto ajde, kao ja ću to lakše nositi.

Ali tu sam se dobro zeznuo, noseći tu Osu preko raznih terena, nije bilo lako. Ona zapinje za granje, velika je kao "fumar od špahera" – veli Žanko.

Njemu je to bio prvi susret s Osom u životu.

– Ja to nisam nikad prije ni vidio dok mi Rožić nije pokazao, jer je on bio stručnjak za naoružanje. "Ma, nije to problem", kaže on meni, "Otići ćemo na plažu u Ražanac", jer je dolje bila neka olupina i s jednom raketom, a imali smo ih ukupno pet, opalimo iz Ose, i ja sam zaista pogodio tu olupinu od auta.

I idemo mi sad kroz to raslinje, a ona zapinje, duža je od mene i kad smo došli blizu tih njihovih prvih položaja nedaleko od Novigrada, mi smo vidjeli auto na cesti i njih pet-šest, tih četnika sjeda u auto i idu put Novigrada. Dvojica su išla put neke kuće, nismo znali ima li koga još u kući. Dobio sam zadatak da pogodim Osom u tu kuću. Naciljam ja tom raketom, "potegnem" i ona stvarno padne ispred kuće. Kaže meni zapovjednik "Ajde još jednu", ja opet "potegnem" i ona pogodi u krov. Poslije kada smo ušli u kuću vidjeli smo da je ta druga dobro zatresla kuću – priča Žanko.

SJEĆANJE NA MARSELA

U međuvremenu, druge su grupe već okružile kuću i počele su zoljama pucati.

– To je već bilo gotovo, počeli smo im vikati da se predaju, ali oni to nisu htjeli učiniti. I onda je tu Marsel Dvornik, koji je bio izuzetno hrabar i odvažan, ne znam jesam li ikada vidio nekog hrabrijeg, uletio u kuću, jer nije mogao čekati, a iza njega naš dozapovjednik Romeo Rožić. U tom čišćenju sobu po sobu Marsel je poginuo. Dečko iz Splita, iz Spinuta.

Dva dana prije same akcije "Maslenica", u Ražancu. Marsel je bio toliko nasmijan, veseo, kao i svi mi, i jedva je čekao kada će se krenuti u akciju oslobađanja. Njegova pogibija nas je strašno pogodila, ali morali smo nastaviti dalje prema Novigradu. Bilo nam je jako teško, ali gledali smo naprijed i znali smo da nismo još ostvarili cilj i da je cilj Novigrad. Što smo mi i napravili – govori Žanko.

U ovoj su akciji imali i jednog ranjenog pripadnika, Zlatka Kavaru, koji je kasnije, nakon nekoliko mjeseci poginuo.

– On je u toj našoj akciji na sreću bio lakše ranjen, ali je, nažalost, kasnije poginuo na području Maslenice. Pitate me je li postoji strah, kada se ide u takve akcije? Strah postoji, ali jednostavno u takvim trenucima taj strah se potisne i ne

misli se ni na ranjavanje, ni zarobljavanje, ni pogibiju. Moramo biti koncentrirani da izvršimo ono što su stavili pred nas.

A strah? Strah nas je, koga nije strah. Ne idemo mi tamo u Novigrad na kupanje. Htio bih napomenuti da smo mi kao Izvidnička satnija prvi došli na Maslenicu, prije kompletne brigade i znam da smo tamo ostali 55 dana u komadu, jer ljudi misle da je akcija "Maslenica" trajala samo nekoliko dana. Mi smo iz Izvidničke satnije ostali tu, zbog prihvata Treće gardijske brigade ("Kune") da njih uvedemo u te borbene položaje, koje je do tada držala naša brigada – ističe Žanko.

Rino Žanko sa suborcima Romeom Rozićem, Davorom Perkovićem, Zvonko Asanovićem i Tonćem Karamanom

Vladimir Dugandžić/Cropix

Prisjeća se Žanko i suborca Tomislava Baždarića, koji je, nažalost, poginuo prvi dan, nakon što je pristupio Satniji.

– Sjećam se 24. siječnja 1993. u kuću u Ražancu došao je momak, nisam znao tko je on. Kasnije se ispostavilo da se radi o Tomislavu Baždariću koji je iz Novigrada i koji se došao priključiti satniji, on je bio bivši pripadnik Diverzantskog voda i došao je tu večer.

Ujutro je odmah htio ići s nama u akciju, htio je vidjeti svoju kuću u Novigradu i išlo se u selo Narančiće. Nažalost, iz četničke zasjede je poginuo iznad Novigrada. Eto, vidio je svoju kuću i nažalost poginuo je. Navečer 24. je došao, a ujutro 25. poginuo – kazuje Žanko.

U 55 dana boravka na području operacije "Maslenica", Izvidnička satnija je odradila bezbroj zadataka.

– Kako su četnici ("arkanovci", "Vukovi s Vučjaka"...) htjeli vratiti te položaje koje su izgubili, stalno su napadali i mi smo stalno bili po terenu, tamo gdje bi oni napadali tamo bismo se išli i mi boriti. Sa svima njima smo imali okršaje.

Iza toga je bio povratak u Split, postrojavanje na Rivi i povratak u šibensko zaleđe. I tu su isto bili tereni i, po mome mišljenju, tu je bilo najviše tih diverzantskih akcija i izvidničkih djelovanja. Od ulaska debelo, debelo u njihovu pozadinu, do miniranja cesta, pruga i raznih radnji koje su nam bile u opisu "radnog mjesta". Potom slijedi kratki povratak na Maslenicu, gore u Slivnicu, opet izviđanja, djelovanja... – naglašava Žanko.

Dolazi 1994., godina primirja, obuke.

– Otišao sam sa svojih 30-ak suboraca u tada novoosnovani kamp Šepurine koji je oformio general Gotovina, gdje smo pohađali desantno pješaštvo i padobransku obuku. Poslije toga dolazi rujan, listopad 1994. na području Svilaje, i tamo smo trebali imati neke akcije, neki desant prema Kijevu, pa smo mi danima prije toga ulazili u dubinu neprijatelja i nosili zalihe vode, municije, i to bi zakopavali na Svilaji iznad Vrlike i Maovica. Međutim, od tog desanta nije bilo ništa.

Poslije smo odradili prvu akciju u Livanjskom polju, te Sajkoviće, iza toga "Skok 1" i "Skok 2" i sve akcije koje su prethodile "Oluji". U tim snježnim dinarskim uvjetima smo isto dosta toga odrađivali, pogotovo u Livanjskom polju.

U Livanjskom polju koje je bilo natopljeno vodom mi bi danima hodali u zasjede, jer su nam davali naznake da se neka četnička diverzantska grupa uvlači, pa bi mi hodali po tom natopljenom polju u ribarskim čizmama, jer se drugačije nije moglo hodati. I tako smo provodili u toj vodi dane, čekajući te diverzante – veli Žanko.

POGINUO DVA DANA PRIJE 'OLUJE'

Dva-tri dana prije same "Oluje" dobili su zadaću da zauzmu kotu Lisina, četničko uporište, bez koje bi bila upitna i "Oluja".

– Prilikom tog zauzimanja poginuo je naš dozapovjednik satnije Josip Markić. Znači dva dana prije "Oluje", i to nas je jako pogodilo, pogotovo kad izgubite dozapovjednika koji je bio čovjek, kako se kaže "jedan kroz jedan". Skupa smo bili u Šepurinama i u tom smještaju "dva za dva" provodili smo zajedno dane, 70 dana. To je tako, teško je, ali moramo ići dalje.

Nakon "Oluje", akcija "Maestral", "Južni potez". Kad ide akcija pogledamo na karti, vidimo koje je najviše brdo i znamo da će ono dopast nas – zaključuje Rino Žanko.

Prijedlog Rješenja upućujemo na razmatranje i **Mjesnom odboru Sinj**, te **Odboru za izbor imena ulica i trgova u Gradu Sinju**, te ćemo očitovanja istih priložiti uz materijal prilikom sazivanja sjednice i rasprave o ovom prijedlogu.

Dodatno ističemo kako je cijeli materijal, prethodno usuglašen s obitelji pok. Rina Žanka, čiji prijedlozi i ispravci u odnosu na prvu radnu verziju materijala, su uvršteni u konačan prijedlog.

3. Procjena sredstava potrebnih za provođenje Odluke, te način njihova osiguranja

Za donošenje i provedbu ovog akata nije potrebno osigurati sredstva u Proračunu Grada Sinja.

4. Tekst prijedloga Odluke s obrazloženjem

Prijedlog Rješenja o dopuni Rješenja o određivanju i promjenama imena ulica i trgova u Gradu Sinju.

5. Tekst važeće Odluke

---

6. Prilozi

- Dopis predsjednika GO HDZ Sinj od 02.12.2024. kojim se traži suglasnost obitelji za provedbu inicijative,
- Suglasnost obitelji od 04.12.2024.g.
- „Službeni glasnik Grada Sinja“ br. 5/12 – pročišćeni tekst, 9/14, 4/15, 13/18 i 14/18.

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA

GRAD SINJ

GRADSKO VIJEĆE

Klasa:
Ur.broj:
Sinj, . _____ 2024. godine

\- **Prijedlog**

Na temelju članka 9. Zakona o naseljima (Narodne novine" broj 54/88) i članka 35. Statuta Grada Sinja („Službeni glasnik Grada Sinja" broj: 02/21), Gradsko vijeće Grada Sinja, na sjednici održanoj dana ____. prosinca 2024. godine, donijelo je

RJEŠENJE

o dopuni Rješenja o određivanju i promjenama imena ulica i trgova u Gradu Sinju

I.

U Rješenju o određivanju i promjenama imena ulica i trgova u Gradu Sinju („Službeni glasnik Općine Sinj" broj 2/92, „Službeni glasnik Grada Sinja i Općina: Dicmo, Hrvace, Otok, Trilj i Vrlika" broj 1/93 i 5/93 i „Službeni glasnik Grada Sinja" broj 1/97, 6/98, 1/01, 8/11, 3/12, 5/12 – pročišćeni tekst, 9/14 i 4/15, 13/18 i 14/18, u nastavku teksta: Rješenje), u točki I. iza rednog broja 37. dodaje se novi redni broj 38. koji glasi:

„ŠETALIŠTE HRVATSKOG RATNIKA, RINA ŽANKE" – put, u naravi šetnica između parkinga hotela Alkar i gimnazije Dinka Šimunovića (na č.zem. 175/1 k.o. Sinj), omeđena Vrličkom ulicom sa zapadne strane do srednjoškolske dvorane s istočne strane.

II.

Ovo Rješenje stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom glasniku Grada Sinja".

Gradsko vijeće Grada Sinja
Urbroj:
Sinj, __. studeni 2024. godine

Predsjednik Gradskog vijeća:

HDZ
HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA
GRADSKA ORGANIZACIJA HDZ-a SINJ

Sinj, 2.12. 2024. godine

OBITELJ RINA ŽANKE

Predmet: Imenovanje Šetnice u Sinju imenom hrvatskog ratnika Rina Žanke

Poštovana obitelj Rina Žanke, suborci i prijatelji!

Sukladno prethodno obavljenim razgovorima, korekcijama te prijedlozima s Vaše strane koje ste iskazali u odnosu na prvu radnu verziju prijedloga, u prilogu na konačnu suglasnost dostavljamo prijedlog o Rješenja o dopuni Rješenja o određivanju i promjenama imena ulica i trgova u Gradu Sinju, kojim ćemo putem našeg Kluba vijećnika u Gradskom vijeću Grada Sinja, predložiti da:

Šetnica između parkinga hotela Alkar i gimnazije Dinka Šimunovića (na č.zem. 175/1 k.o. Sinj) koja dosad nije imala svoje ime ni naziv, omeđena Vrličkom ulicom sa zapadne strane do srednjoškolske dvorane s istočne strane i kojom svakodnevno prolazi najveći dio učenika svih srednjih škola na području Grada Sinja i Cetinskog kraja, ponese ime u čast i zahvalu, našem sugrađaninu, Rinu Žanku – zasigurno jednom od heroja Domovinskog rata.

Predlažemo da šetnica dobije službeni naziv:

„ŠETNICA HRVATSKOG RATNIKA RINA ŽANKE".

Sve iz razloga kako bi svi koji prolaze ulicama ponosnog Grada Sinja, pogotovo naši najmlađi i srednjoškolci kroz lik i djelo Rina Žanke i svih poginulih, nestalih i umrlih hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata, trajno svjedočili vrijednostima na kojima je stvorena naša Domovina.

Predsjednik
Igor Vidalina

HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA GRADSKA ORGANIZACIJA SINJ

Obitelj Rina Žanke

Sinj, 04. prosinca 2024.g.

GO HDZ SINJ
Igor Vidalina, predsjednik

Predmet: Suglasnost i očitovanje obitelji Rina Žanke na vaš prijedlog za imenovanjem Šetališta u Sinju, njegovim imenom;

Poštovani!

Ponosni na lik i djelo hrvatskog ratnika **Rina Žanke**, ovim putem, kao njegova obitelj, želimo Vas upoznati kako smo **suglasni s prijedlogom i inicijativom Vašeg Kluba vijećnika**, a koja se odnosi na Prijedlog Rješenja o dopuni Rješenja o određivanju i promjenama imena ulica i trgova u Gradu Sinju.

Zahvalni smo što ste prihvatili i u konačan prijedlog uvrstili sve naše sugestije i korekcije po pitanju radne verzije, dostavljenog nam materijala.

S predmetnim prijedlogom i inicijativom upoznali smo brigadira u miru **Zvonka Asanovića** i bojnika u miru **Tončija Karamana**, Rinove ratne suborce i istaknute zapovjednike Izvidničke satnije 4. GBR. Također o predloženom je upoznat i naš sugrađanin, narednik u miru **Darko Vučković**, nadimka **Loso,** ratni suborac i **pripadnik 2. bojne 4. brigade ZNG „Cro Angels“,** s kojim je Rino, s razlogom, bio posebno vezan.

S tim u vezi možemo Vas upoznati kako su i oni s posebnim pijetetom i ponosom, također, suglasni s Vašim prijedlogom.

Uz emotivnu i jaku poruku: „Dobar sam boj bio, trku završio, a vjeru sačuvao; Rino Žanko 1969.-2024.“ ispisanu na transparentu, od Rina kao ratnika, dana 09.11.2024. u prvom poluvremenu nogometne utakmice Hajduk – Istra, dostojanstveno se sa sjeverne tribine stadiona Poljud oprostila navijačka skupina Torcida. Složiti ćemo se kako su riječi suvišne….

Na kraju želimo Vam prenijeti dozu ponosa i iskreno istaknuti kako smo izuzetno zadovoljni s predloženom lokacijom i načinom na koji ste isto obrazložili. Pritom ste se osvrnuli na važnost da domoljubne vrijednosti koje je Rino živio i za koje se borio prenesemo na učenike srednjih škola. Svima nama trajna je zadaća da pošaljemo jaku poruku mladima kako se za Domovinu isplati živjeti i boriti kao **RATNIK RINO ŽANKO**.

Uz posljednji stih pjesme posvećene Izvidničkoj satniji 4. GBR.:

U molitvu sklopi ruke
Blagoslov Božji njima sja
Neka im nebo opere muke
Jer samo nebo istinu zna.

S poštovanjem!

Zahvalna obitelj i ratni suborci

Za obitelj:

Ana Žanko, kćer; V.R.

Marija Podrug, majka; V.R.

Registar prostornih jedinica - RPJ
Pregled važećih podataka zgrada i kućnih brojeva
Predmeti
Izvještaji
Analiza podataka
Priručnik
53
52A
51
49
47
Vrtička ulica
Ulica Dinka Šimunovića
Vrtička ulica